

NAGRADA ZA ORIGINALNI DRAMSKI TEKST - Tamara Kučinović „Balonom iznad Kapadokije“ - Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku

Dramski predložak za predstavu *Balonom iznad Kapadokije* otkriva autoricu iznimnog senzibiliteta, koja obrađuje temu / motiv, životni trenutak koji se može dogoditi bilo kome od nas. Ojađeni, odbačeni, obeshrabreni odlučujemo metaforički rečeno svoju „dušu staviti u teglu“, zaključati se, zatvoriti svijetu, kako ne bismo bili ranjavani i pozljeđivani. Ne osjećamo ništa ni lijepo, ali smo bez te naše duše – sigurni. Sigurni, a sami, tužni i neprepoznati u – oklopu. S dobro osmišljenim dramskim licima, u komornoj, a emocijama nabijenoj duo igri, dobili smo pomno osmišljen dramski predložak primjeren i dječjoj i odrasloj kazališnoj publici.

NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CJELINI – „Dan kad se dogodilo ništa“ - Kazalište lutaka Zadar)

Predstava *Dan kad se dogodilo ništa*, autorski projekt Aleksandra Švabića, Damira Klemenića i Marina Lisjaka u produkciji Kazališta lutaka Zadar zaslužuje ovu nagradu, jer potvrđuje ono što kazalište i jest – prostor igre u kojemu je sve moguće. Zanimljiva je ovo kompilacija glumačkih vježbi koja objedinjuju ona sveta tri neodvojiva entiteta kazališne umjetnosti – scenski govor, glumu i scenski pokret i iznad svega kreativnost. Ova predstava je dokaz da su za kazalište potrebna četiri zida u kojima ako se prepustimo igri i mašti s lakoćom preskačemo četvrti zid i dolazimo do srca publike. Predstava uspješno komunicira s djecom kao i s odraslima, upozorava nas, uči i sugerira da pokušamo u moru naših uobičajenih potrošačkih dana iskoračiti u bogati prostor slobode i kreativnosti.

NAGRADA ZA NAJBOLJU REŽIJU - Tamara Kučinović za režiju predstava „Balonom iznad Kapadokije“ i „Dan kad sam se pretvorio u pticu“

U predstavama *Balonom iznad Kapadokije* i *Dan kad sam se pretvorio u pticu* redateljica i autorica Tamara Kučinović priča jednu te istu priču: onu o samoći i potrebi za ljudskim kontaktom. U dvije predstave koje ravnopravno dijele ovu nagradu ta priča je ispričana potpuno različitim scenskim jezikom; maksimalističkim pristupom u predstavi *Dan kad sam se pretvorio u pticu* koji kombinira jaku vizualnu i auditivnu sliku, te scenskim minimalizmom u predstavi *Balonom iznad Kapadokije* koja se oslanja na glumačku suigru dvoje lica. Ipak obje predstave imaju isti cilj, potaknuti snažnu emotivnu reakciju gledatelja pričajući priču kako nikad nismo sami. Suvereno vladanje različitim scenskim estetikama, emotivnost i ranjivost te kontakt s dječjom publikom - sve su to odlike redateljskog pisma Tamare Kučinović.

NAGRADA ZA NAJBOLJU ŽENSKU ULOGU (Lidija Penić – Grgaš za ulogu u predstavi „Lažeš, Melita“ – Dječje kazalište Dubrava)

U delikatnoj glumačkoj podjeli gdje odrasla glumica glumi dijete, djevojčicu Melitu, Lidija Penić – Grgaš ni u jednom trenutku svoje glumačke igre nije otkliznula u infatilnost, već je svoju ulogu donijela zrelo, promišljeno i s mjerom. Svaka neodoljiva laž koju izgovori za Lidijinu Melitu je samo uobičajeno sredstvo znatiželje koje služi ispitivanju granica istine i laži, pripadnosti i otuđenosti. Lidijin izbor glumačkih postupaka kroz vješt pokret, koncentraciju i komunikaciju s

partnerima i publikom dokaz je spremnosti i zrelosti mlade glumice da se ovako hrabro prihvati krojenja uloge omiljene nam djevojčice hrvatske književnosti.

NAGRADA ZA NAJBOLJU ANIMATORICU pripada **Lidiji Kraljić** za uloge u predstavi „**Moris**“ Lutkarske organizacije koju fakat trebamo – **LOFT i UO Clou**

NAGRADA ZA NAJBOLJEG ANIMATORA pripada **Juri Ruži** za uloge u predstavi „**Moris**“ Lutkarske organizacije koju fakat trebamo – **LOFT i UO Clou**, a objašnjenje glasi:

Scenskom svježinom, originalnom i besprijeornom animacijom, Lidija Kraljić u ulozi mame Moire i Jure Ruža u ulozi dječaka Morisa, od prvih minuta na sceni, uspjeli su publiku u gledalištu i veliku i malu, uvući u svoj izmaštani narančasti svijet, pokazavši se kao izvrsni glumci lutkari u vještoj i dinamičnoj koordinaciji, te svojim glumačkim doprinosom značajno utjecati na uspjeh predstave i scenske izvedbe.

NAGRADA ZA NAJBOLJU MUŠKU ULOGU (Gordan Marijanović - „Balonom iznad Kapadokije“ - Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku)

Iznimnom scenskom pojavom, izbrušenom glumačkom tehnikom i vještinom, Gordan Marijanović na scenu donosi dirljivu emotivnost, osjećaj za detalj i partnersku suigru. Siguran, uvjerljiv i sceničan publiku uvodi u bogat unutarnji svijet lika, nudi glumačku zaigranost, scensku radost i upečatljivu osobnost.

NAGRADA ZA NAJBOLJE VIZUALNO OBLIKOVANJE- Volha Milović za predstavu „Dan kad sam se pretvorio u pticu“

Scenografija, kostimi i lutke Volhe Milović cjelovita su vizualna čarolija u predstavi *Dan kad sam se pretvorio u pticu*. Koristeći prirodne materijale, kao i imitaciju prirodnih materijala autorica stvara magični svijet koji kao da je izašao iz ptičje vizure i osjeta svijeta. Vizualnost predstave *Dan kad sam se pretvorio u pticu* tako postaje vizualni spektakl koji je vješti spoj s pričom i glumačkom igrom predstave.

NAGRADA ZA NAJBOLJU GLAZBU (Ivana Đula i Luka Vrbanić - „Pita moja mama imate li jedno jaje“ / „Dan kad sam se pretvorio u pticu“)

Poetiku predstave *Dan kad sam se pretvorio u pticu* GKL-a Rijeka potkrepljuje glazba Ivane Đule i Luke Vrbanića koju su s glumcima utjelovili u kor ptica. Dragocjeno je doživjeti na sceni grupnu sinkronizaciju glumaca, a u ovoj predstavi to se dogodilo kroz etide ritma, u pjevanoj naraciji, sviranju udaraljki i drugih puhačkih instrumenata. Pristup stvaranju kazališne glazbe kroz pokret, glas i emociju glumaca obogatio je ritam igre ove predstave.

„Nema pisme o Splitu koja nije hit, a beet je dobar!“ pjevaju i izvrsno interpretiraju glumci u predstavi *Pita moja mama imate li jedno jaje* GKL-a Split i Teatra Poco Loco. Songovi i glazba koju potpisuju Ivana Đula i Luka Vrbanić izvanredno nadopunjuju karaktere, oživljuju maštanja male Nastje podsjećajući publiku na onaj autohtoni, duhoviti, mediteranski, splitski stil odrastanja.

NAGRADA ZA NAJBOLJE OBLIKOVANJE SVJETLA - Lucijan Roki za predstavu „Pita moja mama imate li jedno jaje“

Kazališno svjetlo bitan je element kazališnog čin bez kojeg se nijedna predstava ne može desiti kao estetski zaokružena i cjelovita. Oblikovanje svjetla Lucijana Rokija u predstavi *Pita moja mama imate li jedno jaje* uzoran je primjer kako se u minimalističkoj scenografiji promjenama svjetlosnog kolorita i dinamikom svjetlosnih izmjena mogu dočarati brojna mjesta zbivanja bez potrebe za ilustrativnošću u scenografiji. Suigrom bijele scenografije i izmjenama različitih boja svjetla sugerira se i unutrašnji svijet male junakinje predstave - svijet mašte, ludizma i dječjeg osjećanja svijeta.

NAGRADA ZA SCENSKI POKRET (Damir Klemenić - „Dan kad se dogodilo ništa“ - Kazalište lutaka Zadar)

Rad Damira Klemenića kao suradnika za scenski pokret prepoznat je, hvaljen i nagrađivan. U predstavi *Dan kad se dogodilo ništa* izrazito je upečatljiv i pamtljiv scenski pokret šestero glumaca. Pored ogoljene scene, jednostavne scenografije upečatljive su različite kvalitete pokreta kroz individualni, grupni rad i rad s predmetima. Ritam i dinamika predstave počivaju na dobro vođenom procesu scenskog pokreta - osviještenoj prezentnosti glumaca, njihovoj razigranosti u izgradnji odnosa s partnerima kao i s elementima scenografije. U predstavi *Dan kad se dogodilo ništa* stvorene su maštovite etide inspirirane onim bazičnim, glumačkim, ljudskim, dječjim darom – igrom. Damir Klemenić vodeći glumce kroz elemente pokreta uvodi djecu u ljepotu kazališnog stvaranja.